



# Războiul creștinului

---

*Robert Murray M'Cheyne*

Predici și eseuri

# RĂZBOIUL CREȘTINULUI

Robert Murray M'Cheyne

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații cristicentrice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, [www.chapellibrary.org](http://www.chapellibrary.org).

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

## RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:



imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;



imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);



stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.



copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>



**Asociația MAGNA GRATIA**

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: [contact@magnagratia.org](mailto:contact@magnagratia.org)

Internet: [www.magnagratia.org](http://www.magnagratia.org)

# Cuprins

---

Introducere 5

**Capitolul 1.** Credinciosul adevărat găsește plăcere în Legea lui Dumnezeu 7

**Capitolul 2.** Un credincios adevărat simte în trupul său o lege opusă 13

**Capitolul 3.** Cum se comportă creștinul în cursul acestui război 19



## INTRODUCERE

*„Fiindcă, după omul dinlăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? ...Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului.”*

- Romani 7:22-25

Un credincios adevărat se cunoaște nu doar prin pacea și bucuria sa, ci și prin mâhnirea pe care o are în războiul său cu păcatul. Pacea lui este specială, căci ea izvorăște din Hristos, este cerească și este o pace sfântă. Războiul lui este de asemenea special, pentru că se duce în adâncul inimii sale, duce la agonie continuă și nu închează decât la moartea lui. Am ales să scriu pe tema răz-

boiului creștinului, pentru ca să știi că dacă ești cu adevărat un soldat al lui Hristos, ca să știi dacă duci cu adevărat lupta cea bună a credinței.

## CAPITOLUL 1.

# CREDINCIOSUL ADEVĂRAT GĂSEȘTE PLĂCERE ÎN LEGEA LUI DUMNEZEU

*„După omul dinlăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu.”*

**1. Înainte ca omul să vină la Hristos, el urăște Legea lui Dumnezeu.**

Întreg sufletul său se ridică împotriva ei – „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună” (Romani 8:7).

**În primul rând**, oamenii neconvertiți urăsc Legea lui Dumnezeu din cauza *purității* ei – „Cuvântul Tău este cu totul pur, de aceea robul Tău îl iubește” (Psalmii 119:140, trad. lit. KJV). Din același motiv lumea îl urăște. Legea este ca respirația pură și sfântă a lui Dumnezeu. Ea

este contrară într-un mod infinit oricărui lucru care este necurat și păcătos. Orice propoziție a Legii stă împotriva păcatului. Dar oamenii lumești iubesc păcatul, și de aceea ei urăsc și Legea, pentru că Legea stă împotriva lor și a tot ceea ce ei iubesc. După cum liliicii urăsc lumina, și fug de ea, tot așa oamenii neconvertiți urăsc lumina pură a Legii lui Dumnezeu și fug de ea, împotrivindu-i-se.

**În al doilea rând**, ei o urăsc pentru caracterul ei nelimitat în aplicare - „poruncile Tale însă sunt fără margini” (Psalmii 119:96). Ea se aplică la toate faptele omului, atât cele vizibile, cât și cele nevăzute; se extinde peste orice cuvânt nefolositor pe care oamenii îl rostesc; se aplică oricărei priviri din ochii lor; ea pătrunde până în adâncimile cele mai de jos ale inimilor lor; ea condamnă cele mai secrete izvoare de păcat și poftelumești care sunt cuibărite acolo. Oamenii neconvertiți se opun Legii lui Dumnezeu din cauză că ea este foarte strictă. Dacă ea s-ar aplica numai faptelor mele *exterioare*, vizibile, atunci aş putea să o suport; dar ea îmi condamnă și cele mai *secrete* gânduri și dorințe, și nu o pot opri să facă asta. Iată de ce oamenii necredincioși se ridică împotriva Legii.

**În al treilea rând**, ei urăsc Legea datorită faptului că ea este *neschimbătoare*. Cerul și pământul vor trece, dar nici o iotă sau o frântură din Lege nu vor trece. Dacă Legea s-ar schimba, ar ceda din cerințele ei, sau ar muri, atunci



oamenii necredincioși ar fi foarte fericiți. Dar ea este neschimbătoare după cum Dumnezeu este neschimbător: ea este scrisă în inima lui Dumnezeu, în care nu există umbră de schimbare. Ea nu se poate schimba decât dacă Dumnezeu s-ar schimba; ea nu poate muri decât dacă Dumnezeu ar muri. Până și în iadul cel veșnic cerințele și blestemele ei vor rămâne neschimbate. Este o Lege care nu se schimbă pentru că El este un Dumnezeu care nu se schimbă. Iată de ce oamenii necredincioși au o ură de neschimbat față de această Lege sfântă.

## **2. Când un om vine la Hristos, *toate aceste lucruri se schimbă.***

El poate spune acum, „*După omul dinlăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu.*” El poate spune ca și David, „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea” (Psalmii 119:97). Poate spune ca și Domnul Isus în Psalmul 40, „Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele” (trad. lit. KJV). Și sunt două motive pentru care se întâmplă acest lucru:

**Primul**, că *Legea nu mai este inamicul omului*. Dacă vreunul din voi care tremurați simțindu-vă păcatele infinit de mari și care sunteți conștienți de blestemele Legii pe care ați încălcat-o, dacă fugiți la Hristos, veți găsi odihnă. Veți vedea că El a anulat toate cerințele Legii, fiind

Garantul vostru, și că El a purtat toate blestemele ei în locul vostru. Astfel veți fi în măsură să spuneți, „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, - fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn”” (Galateni 3:13). Nu mai aveți motive să vă temeți de această Lege foarte sfântă; nu mai sunteți acum sub Lege, ci sub har. Nu mai trebuie să vă temeți de Lege pentru că sunteți absolviți de ea ca și cum ați fi trecut de Ziua Judecării. Când acea scenă îngrozitoare va deveni trecut – când cei morți, mici sau mari, vor fi stat deja înaintea Marelui Tron Alb – când sentința veșnică de condamnare va fi căzut deja peste toți cei neconvertiți și când ei vor fi aruncați deja în iazul ale căror flăcări nu pot fi stinse niciodată; atunci acel suflet răscumpărat va spune, „Nu am nici un motiv să mă mai tem de acea Lege sfântă; am văzut blestemele ei deja turnate, dar nici o picătură din ele nu s-a atins de mine.” Tot așa poți spune și tu acum, o, cel credincios în Isus! Când privești la sufletul lui Hristos, rănit de trăsnetele lui Dumnezeu, când te uiți la trupul Său, străpuns pentru păcatele tale, poți spune – El a fost făcut blestem pentru mine; de ce m-aș mai teme de acea Lege sfântă?

**Al doilea**, că *Duhul lui Dumnezeu scrie Legea în inima ta*. Iată care este promisiunea: „după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie

în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu” (Ieremia 31:33). Odată ce vii la Hristos, El ia de la tine frica de Lege, dar Duhul Lui Sfânt vine în inima ta și te face să iubești Legea. Duhul Sfânt nu mai este alungat din inimă; El vine și o înmoaie; El îți ia inima de piatră și pune în loc o inimă de carne; și acolo, în inimă, El scrie Legea sfântă a lui Dumnezeu. Apoi Legea lui Dumnezeu devine plăcută pentru sufletul tău: astfel îți găsești plăcere în ea. „Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună”. Acum, un astfel de om dorește fără ezitare ca orice gând, vorbă și faptă să fie ascultătoare de acea Lege. „O, de ar ținti căile mele la păzirea orânduirilor Tale! Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nici o nenorocire” (Psalmii 119:5, 165). Psalmul 119 devine însăși respirația acelei inimi înnoite. Acum acest om și-ar dori ca toată lumea să se supună Legii sfinte și pure. „Ochii îmi varsă șiroaie de ape, pentru că Legea Ta nu este păzită” (v. 136). O, dacă toată lumea ar ști că *sfîntenia și fericirea* se găsesc în același loc. Cercetați-vă prin aceasta. Poți spune despre tine, „În omul dinlăuntru îmi găsesc plăcere în Legea lui Dumnezeu”? O iubești chiar acum? Tânjești pentru timpul când să trăiești în deplină ascultare de ea – sfânt ca și Dumnezeu, pur ca și Hristos?

O, veniți păcătoșilor, predați-vă inimile lui Hristos, ca El să scrie în ele Legea Sa sfântă! Este destulă vreme de

când ați avut gravată legea diavolului în inimile voastre; veniți la Domnul Isus Hristos, și El vă va adăposti de la blestemele Legii, și El vă va da Duhul, care va scrie în întregime acea Lege în inimile voastre; El vă va face să o iubiți din adâncul sufletului. Cereți-I să împlinească această promisiune. Cu siguranță că ați gustat de ajuns din plăcerile păcatului. Veniți acum și încercați plăcerile sfințeniei dintr-o inimă nouă. Dacă muriți cu inimile neschimbate, ele vă vor fi pecetluite ca niște inimi rele pentru toată veșnicia: „Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe” (Apocalipsa 22:11). O, veniți și primiți o inimă nouă înainte ca să muriți; căci dacă nu sunteți născuți din nou, cu nici un chip nu veți vedea Împărăția lui Dumnezeu.

## CAPITOLUL 2.

# UN CREDINCIOS ADEVĂRAT SIMTE ÎN TRUPUL SĂU O LEGE OPUSĂ

*„Dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele.”*

Când un păcătos vine la Hristos, adesea el se gândește la început că va spune pe vecie adio păcatului: “de acum nu voi mai păcătui niciodată”. El se simte deja ca și cum ar fi la porțile Raiului. Dar imediat ce respiră cea mai minusculă ispită el își descoperă inima și strigă, „văd o altă lege.”

**1. Observați cum vorbește de ea – „o altă lege,” o lege foarte diferită de Legea lui Dumnezeu – o lege total împotrivoare acesteia.**

În v. 25 el o denumește „legea păcatului” – o lege care îi poruncește să păcătuiască, o lege care îl atrage promițându-i răsplăți și amenințări. În Romani 8:2 ea este denumită „legea păcatului și a morții” – o lege care nu doar că duce la păcat, ci ea duce la moarte, la moartea veșnică: „plata păcatului este moartea.” Este aceeași lege care în Galateni este denumită „firea pământească”: „firea pământească pofteste împotriva Duhului” (5:17). Este același lucru care în Efeseni 4:22 este denumit „omul cel vechi,” care se strică după poftele înșelătoare. Aceeași lege care în Coloseni 3 este descrisă prin expresia „mădularele voastre” care se strică după poftele înșelătoare: „omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ” (v. 5). În Romani 7:24 se folosește pentru aceasta expresia „trup de moarte”. Așadar, adevărul este că în inima credinciosului rămân mădularele și trupul unui *om vechi*, sau al unei naturi vechi – rămân izvoarele oricărui păcat care a spurcat lumea dintotdeauna.

## **2. Observați din nou ce face această lege – se războiește.**

Această lege nu stă inactivă în mădulare, ci se *războiește continuu*. De aceea, niciodată nu poate fi pace în inima unui credincios. Da, există pace cu Dumnezeu, dar există un război continuu cu păcatul. Această lege din mădularele celui credincios aduce cu ea o armată de poftă, și

se luptă constant împotriva Legii lui Dumnezeu. E adevărat, uneori această armată stă ascunsă încercând să creze o ambuscadă, și ea stă acolo tăcută până când apare momentul favorabil ca să acționeze. Tot așa, poftele lumesti stau acolo liniștite în inimă până în ceasul ispitei, și ele apoi deschid războiul împotriva sufletului. Inima este ca un vulcan, uneori stă liniștită și nu scoate decât un fum neînsemnat, dar focul mocnește în interior în tot acest timp, și la momentul optim va exploda. În sufletul credinciosului sunt doi războinici mari. Pe de-o parte este Satana, având la dispoziția sa firea pământescă și toate poftele ei; iar pe de altă parte este Duhul Sfânt, cu toată făptura cea nouă aflată la comanda Lui. Așa că „firea pământescă pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământesti: sunt lucruri protivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.” (Galateni 5:17).

Va învinge Satana întotdeauna? În înțelepciunea profundă a lui Dumnezeu, El permite ca uneori legea aceasta din mădularele celui credincios să îi ducă sufletul în captivitate. Noe a fost un „om neprihănit și fără pată” care a umblat cu Dumnezeu, și cu toate acestea el însuși a fost dus în captivitate de ispită: „a băut vin, s-a îmbătat” (Geneza 6:9; 9:21). Avraam a fost „prietenul lui Dumnezeu,” și totuși el a mințit, spunând despre Sara, soția lui, „Este sora mea” (Iacov 2:23; Geneza 12:19, 20:2). Iov a fost de asemenea un om fără reproș, un om care s-a temut de

Dumnezeu și a urât răul, și totuși a fost provocat să bles-  
tame ziua în care s-a născut (Iov 3:3). La fel este și cu Mo-  
ise, David, Solomon, Ezechia, Petru și apostolii.

Ai experimentat acest război? Existența lui este un  
semn clar al copiilor lui Dumnezeu. Mă tem că majoritatea  
dintre voi nu ați perceput niciodată acest război. Nu mă  
înțelegeți greșit. Toți ați simțit un fel de război din când în  
când între conștiința voastră naturală și Legea lui Dumne-  
zeu. Dar nu despre acest război vorbesc eu, ci despre cel  
care se dă în inima credinciosului. Este un război între Du-  
hul lui Dumnezeu aflat în inimă, și omul cel vechi cu fap-  
tele lui.

Dacă vreunul din voi este îngreunat de acest răz-  
boi, învățați să vă lăsați smeriți de el, dar nu vă descura-  
jați. *În primul rând*, smeriți-vă din cauza lui. El are ca scop  
să vă aducă să stați în cenușă și să vă vedeți ca fiind nimic  
mai mult decât niște viermi. O, cât de nefericită trebuie să  
fie starea ta ca, și după ce ai fost iertat și ai primit Duhul  
Sfânt Spirit, inima să îți rămână un izvor pentru orice fel  
de stricăciune! Cât de nefericit trebuie să fii, ca în cele mai  
solemne apropieri ale tale de Dumnezeu, în cele mai emo-  
ționante circumstanțe, să ai totuși în inima ta mădularele  
vechii tale naturi. Aceasta ar trebui să te smerească. *În al  
doilea rând*, fie ca acest lucru să îți arate cât de mult ai ne-  
voie de Hristos. Ai nevoie de sângele Lui prețios acum, la



fel de mult cât ai avut nevoie la început. Nu poți sta niciodată înaintea lui Dumnezeu prin puterile tale. Trebuie să mergi din nou și din nou la El să fii spălat. Chiar și pe patul de moarte, trebuie să te ascunzi în Iehova, neprihănirea ta. De asemenea, trebuie să te bizui pe Hristos. Numai El poate fi victorios în tine. Așa că apropie-te mai mult și mai mult de El în fiecare zi.



### CAPITOLUL 3.

## CUM SE COMPORTĂ CREȘTINUL ÎN CURSUL ACESTUI RĂZBOI

1. El se simte *nenorocit* – „O, nenorocitul de mine” (v. 24).

Nu poate fi nimeni mai fericit decât cel credincios în această lume. El a venit la Hristos și a găsit odihnă. A primit în Hristos iertarea tuturor păcatelor. Se poate apropia acum de Dumnezeu ca și un copil de tatăl său. În interiorul său locuiește Duhul Sfânt, și are nădejdea slavei. În cele mai grele momente, el poate fi calm, căci el simte că Dumnezeu este cu el. Totuși, sunt unele momente când el se simte nevoit să strige, *O, nenorocitul de mine!* Când el simte rana din inima sa, când simte spinul din trupul său, când își vede inima în răzvrătirea ei înfricoșătoare - ah, atunci el cade la pământ, plângând, „O, nenorocitul de mine!” Un motiv al acestei stări nenorocite este că acel păcat descoperit în inimă îi îndepărtează simțământul că este iertat. Vina revine în conștiință, și un nor întunecat îi

acoperă sufletul. De aceea el se gândește: „Cum aş mai putea vreodată să mă întorc la Hristos?” „Vai de mine! Am păcătuat și L-am îndepărtat pe Mântuitorul de mine.”

Un alt motiv stă în *caracterul dezgustător al păcatului*. Este ca și cum ar simți o viperă în inimă. Un om lumesc poate să se simtă adesea mizerabil din cauza păcatului lui, dar el nu se va simți niciodată dezgustat de păcat; dar pentru făptura nouă, păcatul este cu adevărat murdar. Ah, fraților, cunoașteți câtuși de puțin din această stare nenorocită a credinciosului? Dacă nu, atunci nu veți avea parte niciodată de bucuria credinciosului. Dacă nu experimentați lacrimile și suspinele credinciosului, nu veți experimenta nici cântecul biruinței lui.

## **2. El caută eliberarea.**

„Cine mă va izbăvi?” În vremurile trecute, unii dictatori obișnuiau să își pună prizonierii în lanțuri legați de cadavre, astfel încât, oriunde ar fi fugit aceștia, erau nevoiți să tragă după ei acele cadavre. Se crede că în acest pasaj, Pavel face aluzie chiar la această practică inumană. El își simțea omul cel vechi ca și cum ar fi fost un cadavru greu mirositor, în putrefacție, pe care era nevoit să îl tragă continuu după el. Dorința sa cea mai mare era aceea de a fi eliberat de acest trup. Cine ne va elibera? Cred că vă puteți aminti cum cândva Dumnezeu a permis unui țepuș,

un sol al Satanei, să îl chinuie pe acest slujitor al Său, dar lucrul acesta l-a adus pe Pavel pe genunchi. „De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia” (2 Corinteni 12:7-8). O, acesta este unul din semnele adevăraților copii ai lui Dumnezeu! Și cei din lume au o natură veche, dar aceasta nu îi determină să vină pe genunchi la Dumnezeu. Care este situația ta, dragă suflete? Te determină cumva stricăciunea din tine să alergi la tronul de har? Te face această situație să chemi Numele Domnului în ajutorul tău? Te face să spui, ca și văduva aceea insistentă, „Fă-mi dreptate în cearta cu pârâșul meu” (Luca 18:3)? Te face să strigi la Domnul Isus ca și acea femeie din Canaan? O, ține minte, dacă ispita își face loc în inima ta dar pe tine nu te deranjează câtuși de puțin, ci rămâi mulțumit cu ea, nu ești al lui Hristos!

### **3. El mulțumește lui Hristos pentru biruință.**

Cu adevărat, noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit; căci putem să Îi mulțumim înainte ca războiul să se termine. Da, chiar atunci când bătălia este mai în toi, putem privi în sus la Hristos și să exclamăm – Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu! În momentul în care un suflet care geme sub povara stricăciunilor își ațintește privirea la Domnul Isus, în acel moment suspinele sale se schimbă în cântări de laudă. În Hristos descoperi un izvor care te va curăța de toată vina păcatului tău. În Hristos descoperi că harul îți este de ajuns – har pentru

a te păstra credincios până la capăt – și promisiunea sigură că păcatul va fi în curând dezrădăcinat cu totul. „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu” (Isaia 43:1). O, această garanție schimbă suspinele noastre în cântări de laudă. Cât de adesea încep Psalmii cu suspine și se termină cu laude! Aceasta este experiența zilnică a tuturor celor care fac parte din poporul Domnului. Este și experiența ta? Cercetează-te prin acest test. Dacă nu cunoști acest fel de cântare de laudă a credinciosului, niciodată nu vei avea parte de binecuvântare la picioarele Mielului. Dragi credincioși, fiți mulțumiți în slăbiciunile voastre, pentru ca puterea lui Hristos să se odihnească asupra voastră.